

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8754

гр. София, 08.11.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в закрито заседание на 08.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **10281** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е по молба на ответника Българската народна банка с искане за изменение на постановеното по това дело решение в частта му за разноските. Твърди се, че при присъждане на разноските съдът не е съобразил чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, съгласно който се присъжда на ищеца възнаграждение само за един адвокат. В случая ищецът е защитаван от трима адвокати, поради което и следва да се присъди възнаграждение от 1/3. Счита, че методът на начисляване на разноски следва да се съобрази с материалния интерес, поради което за иск от 1 лв. следва да се присъди минималният размер разноски. Счита, че възнаграждение не е уговорено за иска за присъждане на неимуществени вреди.

Ищецът С. И. Т. не взе становище по молбата за изменение на разноските.

Молбата е допустима съгласно чл. 248, ал. 1 от ГПК. По същество, съдът намира следното:

Ищецът представи списък с разноски за направени разноски както следва:

- Адвокатско възнаграждение в размер на 800 лв. за разглеждане на дело № 3294/2015 г. /при първоначалното разглеждане на делото/;
- Държавна такса от 20 лв.;
- Адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. за подаване на касационна жалба срещу решението, постановено по адм. д.- 3294/2015 г., - 600 лв.;
- Адвокатско възнаграждение в размер на 1800 лв., от които заплатен данък в размер на 300 лв.

Списъкът с разноските е представен от двама адвокати – Т. Е. и адв. М. К.. Приложен е договор за правна защита и съдействие с „Адвокатско дружество „Е. и партньори“.

Действително, съгласно [чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ](#), (Нова - ДВ, бр. 43 от 2008 г., в сила от 30.05.2008 г., доп. - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) Ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати

на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска.

Следва да се посочи обаче, че част от присъдените разноски са за направени такива при първоначалното разглеждане на делото, както и на касационната инстанция. В тази хипотеза приложение следва да намери чл. 226, ал. 3 АПК – при новото разглеждане на делото съдът се произнася и по разноските за водене на делото във Върховния административен съд.

На следващо място, при новото разглеждане на делото, единствено пред настоящата инстанция, ищецът е представил пълномощно за двама адвокати. Следва да се отбележи обаче, че договорот за правна помощ, който е представен по делото, е сключен с Адвокатско дружество, за процесуално представителство по цялото дело.

Действително, е представено пълномощно за двама адвокати /така пълномощното на л. 18/, но реално процесуалните действия са извършени единствено от адв.Е.. нормата на чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ предвижда дължимост на разноски за един адвокат. При тълкуването ѝ обаче следва да се тълкува в смисъл когато ищецът е имал правоотношения с повече от един адвокат по договор за правна помощ, както и че е бил представляван въз основа на тези правоотношения от този адвокат.

На следващо място, посочените адвокатски възнаграждения са дължими за защита на ищеца по всяко едно от делата. Действително, съдът може да присъди по-ниско възнаграждение от уговореното в случай, че то е прекомерно. Същевременно, в трайната практика на съдилищата е установено, че когато възражението за прекомерност по [чл. 78, ал. 5 ГПК](#) се прави за първи път по реда на [чл. 248, ал. 1 ГПК](#) с искането за изменение на съдебния акт в частта за разноските, т. е. след като производството по делото вече е приключило и разноските са присъдени, то е несвоевременно. В този смисъл [определение № 372/16.05.2012 г. по ч. гр. д. № 223/2012 г.](#) на ВКС, IV-то г. о., [определение № 13/17.01.2013 г. по гр. д. № 1161/2012 г.](#) на IV-то г. о., [определение № 205 от 19.03.2014 г. по ч. т. д. № 723/2014 г.](#) на II-ро т. о., и др., решение 36 от 26.01.2015 Г. ПО Ч. ГР. Д. № 5936/2014 Г., Г. К., I Г. О. НА ВКС.

Още повече, че адв. В. направи изрично изявление, че не прави възражение срещу разноските в последното съдебно заседание от 5.7.2022 г., на което ответникът бе представляван от адв. В.. На л. 2 от протокола на съдебното заседание е записано изявлението на адв. В., че няма възражения по представения списък.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение –64 състав:

ОПРЕДЕЛИ :

ОТХВЪРЛЯ молба на Българската народна банка за изменение на постановеното по това дело решение - № 5358/26.8.2022 г. на АССГ в частта му за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

